

**Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Львівський національний університет імені Івана Франка**

**Юридичний факультет
Кафедра кримінального права та кримінології**

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ЩОДО НАПИСАННЯ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ
З КУРСУ «КРИМІНОЛОГІЯ»
для студентів заочної форми навчання**

ЛЬВІВ - 2012

К.Б. Марисюк

Методичні рекомендації щодо написання контрольної роботи з курсу «Кримінологія» для студентів заочної форми навчання – Львів: Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка. – 2012. – 20 с.

Схвалено кафедрою кримінального права та кримінології Львівського національного університету імені Івана Франка.

Протокол № ___ від _____ 2012 року.

Завідувач кафедри

А.М. Бойко

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

Контрольна робота – одна із форм перевірки знань, спрямована на більш повне засвоєння навчальної дисципліни студентами, які навчаються за заочною формою навчання.

Метою виконання контрольної роботи є закріплення, поглиблення й систематизація набутих студентом теоретичних знань, а також глибше вивчення студентом певних розділів, які в процесі навчання у зв'язку з обмеженістю часу були розглянуті не в повному обсязі.

Виконання контрольних робіт передбачає наступні цілі: засвоїти та узагальнити певний теоретичний матеріал, навчитися працювати з нормативно-правовими актами; відшукувати необхідні правові норми в нормативно-правових актах, адекватно сприймати їх зміст та надавати їм певні коментарі; робити висновки, здійснювати їх обґрунтування; навчитися складати основні типові документи та інше.

У процесі написання контрольної роботи слід дотримуватись таких вимог:

- 1) відповідність основних положень роботи законам України, указам Президента та постановам уряду України;
- 2) змістовність і конкретність викладення;
- 3) достатня повнота викладення питання, тобто слід повністю розкрити явище або елементи досліджуваного процесу, розглянути всі сторони проблеми;
- 4) завершеність викладення кожної думки;
- 5) виключення повторів;
- 6) юридична грамотність;
- 7) акуратне оформлення контрольної роботи.

Виконана контрольна робота має свідчити про глибоке вивчення рекомендованих джерел: нормативно-правових актів, спеціальної та додаткової літератури.

Під час виконання роботи студент повинен ознайомитися з навчальною літературою, монографічними дослідженнями, періодичною літературою, нормативно-правовими актами та судовою практикою відповідного спрямування.

ВИБІР ЗАВДАННЯ ТА ЗМІСТ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

Контрольну роботу має виконувати кожен студент індивідуально в письмовій формі відповідно до навчальних планів і запропонованих завдань.

Вибір питань контрольної роботи здійснюється із загального переліку завдань, які затверджені на засіданні кафедри кримінального права та кримінології, як правило, на початку відповідного семестру.

Контрольна робота складається з десяти відкритих тестових питань, які надаються студентам для відповіді.

Відповідь на питання повинна бути точною, повною і базуватись на останніх за часом видання джерелах літератури та законодавстві. Якщо в контрольній роботі наводяться окремі цитати з наукових статей чи монографій, то потрібно вказати автора роботи, її назву, місце і рік видання, сторінку. Те саме стосується й положень законодавчих актів, які наводяться в контрольній роботі.

Обов'язково мають бути зроблені посилання на усі джерела інформації.

ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

Контрольна робота виконується на аркушах стандартного розміру 297x210 мм /поля: ліве-30 мм, праве - 10 мм, верхнє і нижнє - 25 мм, шрифт — 14, інтервал між рядками — 1,5. Мова написання роботи - державна.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Роботи, які не відповідають встановленим вимогам, не зараховуються і підлягають повторному складенню.

Контрольна робота оцінюється за результатами перевірки («зараховано», «не зараховано»). Студент, який отримав за виконання своєї контрольної роботи «не зараховано», не допускається до заліку з даної дисципліни.

ПИТАННЯ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА КОНТРОЛЬНУ РОБОТУ:

1. Поняття кримінології.
2. Предмет кримінології.
3. Система кримінології.
4. Методологія кримінології.
5. Поняття методики кримінологічного дослідження.
6. Основні методи, що застосовуються у кримінологічному дослідженні.
7. Загальнонаукові методи. Їхня роль та значення у системі кримінологічних досліджень.
8. Кримінологічні методи. Їхня роль та значення у системі кримінологічних досліджень.
9. Вплив поглядів філософів-просвітителів на розвиток кримінологічної думки (Ж.-Ж. Руссо, Ш.-Л. Монтеск'є, Ф.М. Аруе (Вольтер) та ін.).
10. Раціоналістично-гуманістичний світогляд і зародження основ кримінологічного вчення Ч. Беккарія, І. Бентама, Дж. Говарда.
11. Кримінологічні вчення у працях представників німецької класичної школи І. Канта, Г.У.Ф. Гегеля, Л. Фейєрбаха та ін.
12. Антропологічний (біологічний) напрям у кримінології. Туринська школа. Праця Ч. Ломброзо “Злочинна людина” (1876 р.). Її зміст та значення.
13. Позитивний напрям науки про злочин. “Кримінологія” Р. Гарофало. Її зміст та значення.
14. Соціологічний напрям у кримінології.
15. Концепція “соціальної фізики” Л.А. Кетле.
16. Розвиток теорії множинності факторів злочинності у працях І. Фойницького, Г. Тарда, Ф. Ліста та ін.
17. Теорія аномії Е. Дюркгейма.
18. Сучасний період в історії кримінології і основні напрями її розвитку.
19. Неокласична школа кримінології.
20. Багатофакторний підхід.
21. Марксистська теорія злочинності.
22. Кримінально-соціологічні теорії злочинності: соціальна дезорганізація Р. Мертон, теорія субкультури А. Коена та Р. Клауорда.
23. Соціально-психологічні теорії злочинності. Загальна характеристика.
24. Теорія навчання Г.-Ю. Айзенка.
25. Теорія диференціальної асоціації Е. Сатерленда.

26. Теорія контролю А. Рейса та М. Гоулда.
27. Теорія соціального зв'язку Е. Хірша.
28. Теорія інтеракції – теорія стигматизації Р. Куінна.
29. Поняття злочинності, її характерні особливості.
30. Ознаки злочинності.
31. Кримінологічна характеристика злочинності.
32. Кількісні показники злочинності.
33. Якісні показники злочинності.
34. Поняття латентної злочинності.
35. Види латентної злочинності.
36. Причини латентності злочинності.
37. Методи дослідження латентної злочинності.
38. Стан та тенденції злочинності в Україні на сучасному етапі.
39. Поняття особи злочинця.
40. Структура особи злочинця..
41. Особливості генези особи злочинця.
42. Психічні аномалії і їх значення при вчиненні конкретного злочину.
43. Характеристика особи сучасних злочинців.
44. Класифікація злочинців.
45. Співвідношення соціального та біологічного в особі злочинця.
46. Основні напрями і методи використання в практичній діяльності кримінологічної характеристики особи злочинця.
47. Поняття “віктимологія”.
48. Поняття “віктимність”.
49. Поняття “віктимізація”.
50. Поняття “віктимна ситуація”.
51. Поняття “віктимологічна профілактика”.
52. Виникнення та основні етапи розвитку віктимології.
53. Класифікація жертв злочинів.
54. Індивідуальна та масова віктимність.
55. Віктимологічна профілактика злочинів.
56. Поняття причин та умов (детермінант) злочинності.
57. Види детермінації.
58. Класифікація причин та умов злочинності.
59. Концепції причин злочинності.
60. Співвідношення причин злочинності та причин конкретних злочинів.
61. Поняття та значення попередження злочинності.
62. Суб'єкти попередження вчинення злочинів.

63. Класифікація заходів попередження злочинності та основні вимоги, що ставляться до них.
64. Поняття та значення прогнозування злочинності.
65. Види прогнозування злочинності.
66. Основні напрями прогнозування злочинності.
67. Планування боротьби зі злочинністю.
68. Загально-соціальні і спеціальні програми з попередження злочинності. Їх зміст і значення.
69. Поняття “злочинність неповнолітніх”, її особливості та місце в системі злочинності.
70. Кількісні та якісні показники злочинності неповнолітніх.
71. Кримінологічна характеристика неповнолітніх осіб, що вчиняють злочини.
72. Причини та умови злочинності неповнолітніх в Україні.
73. Основні напрямки попередження вчинення злочинів неповнолітніми.
74. Поняття “насильницька злочинність” її особливості та місце в системі злочинності.
75. Кількісні показники насильницьких злочинів.
76. Якісні показники насильницьких злочинів.
77. Кримінологічна характеристика особи насильницького злочинця.
78. Причини та умови насильницької злочинності в Україні.
79. Основні напрямки попередження вчинення насильницьких злочинів.
80. Поняття економічної злочинності.
81. Кримінологічна характеристика злочинів в сфері економіки.
82. Кримінологічна характеристика осіб, що вчиняють злочини в сфері економіки.
83. Причини та умови економічних злочинів.
84. Попередження злочинів у сфері економіки.
85. Поняття організованої злочинності та її ознаки.
86. Ознаки організованої злочинності.
87. Злочинні об’єднання та їх види.
88. Причини та умови, що детермінують появу та зміну організованої злочинності.
89. Правова характеристика особи учасника злочинного об’єднання.
90. Корупційна злочинність.
91. Заходи попередження організованої злочинності.
92. Кримінологічна характеристика та види злочинів, що вчиняються з необережності.
93. Кількісні та якісні показники злочинів, що вчиняються з необережності.
94. Кримінологічна характеристика осіб, які вчиняють злочини з необережності.
95. Причини та умови вчинення злочинів з необережності.
96. Попередження вчинення злочинів з необережності.

ДЖЕРЕЛА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ПРИ НАПИСАННІ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

БАЗОВА ЛІТЕРАТУРА:

1. Аванесов Г. Криминология. М., 1984.
2. Алексеев А. Криминология. М., 1998.
3. Алексеев А. Криминология. М., 1999.
4. Антонян Ю., Саблина Л. Краткий курс криминологии. М., 1997.
5. Герцензон А. Введение в советскую криминологию. М., 1965.
6. Джужа О., Иванов Ю. Криминологія. – К., 2006.
7. Джужа О., Моїсєєв Є., Василевич В. Криминологія. К., 2001.
8. Закалюк А. Курс сучасної української криминології: теорія і практика: У 3-х кн. К., 2008.
9. Зелинский А. Криминология. Курс лекций. Х., 1996.
10. Иншаков С. Зарубежная криминология. М., 1997.
11. Иванов Ю. Криминологія: Навч. посіб. К., 2006.
12. Кан Уэда. Преступность и криминология в современной Японии. М., 1989.
13. Кондратюк Л. Антропология преступления (микркриминология). М., 2001.
14. Криминологические исследования в мире. М., 1995.
15. Криминология / Под ред. В. Бурлакова, Н. Кропачева. СПб., 2002.
16. Криминология / Под ред. В. Кудрявцева, В. Эминова. М., 1997.
17. Криминология / Под ред. Н. Кузнецовой, Г. Миньковского. М., 1994.
18. Криминология и профилактика преступлений / Под ред. В. Сальникова. СПб., 2001.
19. Криминология. Общая часть. / Под ред. В. Орехова. СПб., 1992.
20. Криминология. Учебник / Под ред. Б. Коробейникова, Н. Кузнецовой, Г. Миньковского. М., 1988.
21. Криминология. Учебник для вузов / Под ред. А. Долговой. М., 1997.
22. Криминология. Учебник для вузов / Под ред. А. Долговой. М., 2000.
23. Криминология. Учебник. К. - Донецк, 1997.
24. Криминология. Учебное пособие / Под ред. Н. Кузнецовой. М., 1996.
25. Криминологія. / Під ред. І. Даньшина. Х., 2005.
26. Криминологія. Особлива частина / Під ред. І. Даньшина. Х., 1999.
27. Криминологія: Загальна та Особлива частини: [Підручник для студентів юрид. спец. вищ. навч. закладів] / І. Даньшин, В. Голіна, О. Кальман, О. Лисодед; За ред. проф. І. М. Даньшина. Х., 2003.
28. Криминологія: Загальна та Особлива частини: підручник / І. Даньшин, В. Голіна, М. Валуйська та ін.; за заг. ред. В. В. Голіни. Х., 2009.
29. Курганов С. Основы криминологии. М., 1998.
30. Курс криминології / Під ред. О. Джужі. К., 2009.
31. Курс криминології / Під ред. Я. Кондратьєва, О. Джужі. К., 2001.
32. Курс советской криминологии. Предупреждение преступности // Под ред. В. Кудрявцева, И. Карпеца, Б. Коробейникова. М., 1986.
33. Лунеев В. Преступность XX века. Мировой криминологический анализ. М., 1997.
34. Максимов С. Краткий криминологический словарь. М., 1995.
35. Овчинников Б. Вопросы теории криминологии. М., 1982.
36. Семаков Г. Криминология. Курс лекций. К., 2002.
37. Смирнова Н. Криминология. Конспект лекций. СПб., 2000.
38. Хохряков Г. Криминология. М., 1999.
39. Четвериков В. Криминология. Учебное пособие. М., 1996.
40. Четвериков В. Криминология. Учебное пособие. М., 2001.
41. Четвериков В., Четвериков В. Криминология. Учебное пособие. М., 1997.
42. Чуфаровский Ю. Криминология. Учебное пособие. М., 2002.
43. Шнайдер Г. Криминология. М., 1994.

44. Brunon Hołyst. Kryminologia. Warszawa, 1999.
45. Freda Adler, Gerhard O.W. Mueller, William S. Laufer. Criminology. New-York: McGraw-Hill, Inc., 1995.
46. Sue Titus Reid. Crime and Criminology. Madison: Brown & Benchmark, 1994.

ЛІТЕРАТУРА ДО ОКРЕМИХ ТЕМ:

Тема 1.

1. Блувштейн Ю. Криминология и математика. М., 1974.
2. Вермеш М. Основные проблемы криминологии. М., 1978.
3. Віденська Е., Дідоренко Е., Розовський Б., Чалий В. Криминологія: традиції і новації // Право України. – 1999.- №6.
4. Джужа О., Кирилюк А. Сучасний погляд на розвиток криминології // Право України. – 2003. – №2.
5. Долгова А. и др. Методика изучения территориальных различий преступности и их причин. М.,1989.
6. Дюркгейм Э. Самоубийство. СПб., 1998.
7. Закалюк А. Про запровадження в Україні криминологічної експертизи // Право України. – 1999. - №7.
8. Кайзер Г. Криминология. М., 1979.
9. Кондратюк Л. Антропология преступления (микрোকриминология). М., 2001.
10. Криминология и уголовная политика / Под ред. С. Келиной. М., 1985.
11. Кудрявцев В. Генезис преступления - опыт криминологического моделирования. М., 1998.
12. Лунеев В. Объективизация криминологических показателей в системе контроля над преступностью // Криминологические и уголовно-правовые идеи борьбы с преступностью. М., 1996.
13. Методика анализа преступности. Методическое пособие / Под ред. О. Сороки. М.,1986.
14. Методологические вопросы криминологических исследований. Сб. научных тр. / Под ред. А. Долговой. М., 1983.
15. Методология и методика прогнозирования в сфере борьбы с преступностью / Отв. ред. К. Игношев. М.,1989.
16. Новиченко А. Методологические основы познания преступности. М., 1991.
17. Ной И. Методологические проблемы советской криминологии. Саратов, 1975.
18. Номоконов В. Парадигмы криминологии // Известия вузов. Правоведение. С Пб., 1994. - №3.
19. Осипенко О. Актуальные проблемы криминологии // Вестник Моск. ун-та, Серия 11. Право. – 1990. - №4.
20. Остроумов С. Судебная статистика. М., 1970.
21. Панкратов В. Методология и методика криминологических исследований. М., 1972.
22. Правовая статистика. М.,1980..
23. Самовичев Е. Анализ преступного поведения в системе методов уголовно-правовой науки // Методологические проблемы уголовно-правового регулирования общественных отношений. М.,1989.
24. Современные проблемы уголовного права и криминологии. Сб. статей. Владивосток, 1991.
25. Стручков Н. Общие вопросы криминологической теории. М., 1992.
26. Филонов В. Актуальные проблемы современной криминологии. Донецк, 1997.
27. Шестаков Д. Методы криминологических исследований семейной сферы. Л.,1983.

Тема 2.

1. Беккария Ч. О преступлениях и наказаниях. М., 1939.

2. Блувштейн Ю., Добрынин А.В. Основания криминологии. Опыт логико-философского исследования. Минск, 1990.
3. Джужа О. Яка кримінологія потрібна сьогодні? // Право України. – 2000. - №
4. Зелінський А. Перспективи подальшого розвитку кримінології // Право України. – 2001. - №1.
5. Иванов Л., Ильина Л. Пути и судьбы отечественной криминологии. М., 1991.
6. Иншаков С. Зарубежная криминология. М., 1997.
7. Кабанов П. Политическая криминология – новое научное направление в отечественной криминологии (её предмет и система) // Следователь. – 1999. - № 1.
8. Ломброзо Ч. Преступление. СПб., 1990.
9. Сахаров А. История криминологической науки. Лекция. М., 1994.
10. Современные проблемы уголовного права и криминологии. Сб. статей. Владивосток, 1991.
11. Стручков Н. Общие вопросы криминологической теории. М., 1992.
12. Ферри Э. Уголовная социология. СПб., 1990.
13. Филонов В. Актуальные проблемы современной криминологии. Донецк, 1997.

Тема 3.

1. Акутаев М. Проблемы латентной преступности. Автореферат дисс. канд. юрид. наук. Харьков, 1984.
2. Акутаев Р. К вопросу о методах измерения латентной преступности // Государство и право. – 1998. - №7.
3. Акутаев Р. Латентная преступность актуальность проблемы и понятия // Государство и право. – 1997. - №12.
4. Бабаев М. О пределах статистического анализа динамики преступности // Государство и право. – 2001. - №9.
5. Босхолов С. Латентные преступления против личности: общая характеристика и методы выявления. Минск, 1984.
6. Буторин Л. Регистрация и учет преступлений // Законность. – 2001. - №8.
7. Волков М. Что нам показывает статистика преступности // Вестник статистики. – 1991. - №3.
8. Гаврилов Б. О реальности российской уголовной статистики // Законность. – 1999. - №6.
9. Голина В. Преступность: понятие и реальность // Проблемы законности. Харьков, 1997. - Вип. 32.
10. Демидов В. Криминогенная обстановка в Татарстане и ее тенденции // Государство и право. – 1998. - №6.
11. Джекебаев И. Преступность как криминологическая проблема. Алма Ата, 1974.
12. Исмаилов И. Состояние и тенденции преступности. Баку, 1989.
13. Карпец И. Международная преступность. М., 1988.
14. Карпец И. Преступность: иллюзии и реальность. М., 1992.
15. Кондратюк Л. Антропология преступления (микркриминология). М., 2001.
16. Кондратюк Л. Система криминологических показателей и метод их вычисления. М., 1978.
17. Конев А. Основные криминологические характеристики латентной преступности. Омск, 1980.
18. Кузьменко Б. Криминологическая сердцевина украинских реформ // Політична думка. – 1997. - №3.
19. Ларин А. Преступность и раскрываемость преступлений // Государство и право. – 1999. - №4.
20. Ли Д. Преступность в структуре общества. М., 2000.
21. Литвак О. Злочинність, її причини та профілактика. К., 1997.
22. Лунеев В. Объективизация криминологических показателей в системе контроля над преступностью // Криминологические и уголовно правовые идеи борьбы с

- преступностью. М., 1996.
23. Лунеев В. Преступность в России при переходе от социализма к капитализму // Государство и право. – 1998. - №5.
 24. Лунеев В. Тенденции преступности: мировые, региональные, российские // Государство и право. – 1993. - №4.
 25. Мерзляков С., Сахаров А. Латентная преступность и метод её исследования. М., 1992.
 26. Мінченко С. Методологічні аспекти аналізу злочинності в регіоні // Право України. – 2001. - №4.
 27. Омигов В. Закономерности развития преступности в Российской Федерации на рубеже веков // Государство и право. – 2000. - №6.
 28. Поклад В. Методологія і методика вивчення латентної злочинності. – Луганськ, 2007.
 29. Попович В. Теоретико-методологічний рівень розробки проблеми латентності злочинів // Право України. – 1999. - №11.
 30. Преступность, статистика, закон. М., 1997.
 31. Решетник Ю. Преступность растет, раскрываемость падает // Советская юстиция. – 1992. - №7-8.
 32. Сало І. Зроблено серйозний поступ. // Міліцейський кур'єр. – 2002. – 24-30 січня
 33. Сидоров В. Социальные противоречия и преступность. Саратов, 1989.
 34. Скоромников К. Существующая система учета преступлений и раскрытия их нуждается в кардинальной реформе // Государство и право. – 2000. - №1.
 35. Шестаков Д. Понятие преступности в российской и германской критической криминологии // Известия вузов. Правоведение. СПб., 1997.

Тема 4.

1. Антонян Ю. Личность корыстного преступника. Томск, 1989.
2. Антонян Ю. Изучение личности преступника. М., 1989.
3. Антонян Ю. Психологическое отчуждение лиц, осужденных к лишению свободы // Актуальные проблемы криминологии и исправительно-трудового права. М., 1990.
4. Антонян Ю., Бородин С. Преступное поведение и психические аномалии. М., 1998.
5. Антонян Ю., Бородин С. Преступность и психические аномалии. М., 1987.
6. Антонян Ю., Еникеев М. Психология преступника и расследования преступлений. М., 1996.
7. Болтенко С. Источники информации о личности обвиняемого рецидивиста // Теория и практика криминологии и судебной экспертизы. Саратов, 1989. - Вып. 8.
8. Бородин С., Носкова Н. Задержка психического развития и ее влияние на уголовную ответственность // Криминологические и уголовно правовые идеи борьбы с преступностью. М., 1996.
9. Бузынова С. Криминологическая характеристика личности преступника рецидивиста // Актуальные проблемы криминологии и исправительно-трудового права. М., 1990.
10. Бурлаков В. Личность преступника и назначение наказания. Л., 1986.
11. Вандышев В. Реализация взаимосвязей жертвы и преступника. М., 1989.
12. Гель А., Клименко Н. Деякі аспекти дослідження особи засудженого до позбавлення волі // Право України. – 2001. - №7.
13. Гилязев Ф. Вина и криминогенное поведение личности: уголовно-правовые, криминологические и социально-психологические черты. М., 1991.
14. Закалюк А., Коротенко А., Москалюк Л. Допреступное поведение и механизм совершения преступления при нарушениях психики пограничного характера // Проблемы изучения личности правонарушителя: Сб. науч. тр. / Отв. ред. А. Закалюк. М., 1984.
15. Иванов Н. Свобода воли в преступном поведении // Законность. – 1993. - №10.
16. Иванов Н. Уголовная ответственность лиц с аномалиями психики // Государство и право. – 1997. - №3.
17. Колб О. Про деякі правові та соціальні аспекти ресоціалізації осіб, звільнених з місць позбавлення волі // Право України. – 2001. - №8.

18. Кондратюк Л. Антропология преступления (микрoкриминология). М., 2001.
19. Костенко А. Криминальный произвол: социопсихология воли и сознания преступника. К., 1990.
20. Личность преступника / Ред. кол. В. Кудрявцев, Г. Миньковский, А. Сахаров. М., 1975.
21. Личность преступника и вопросы исправления и перевоспитания осужденных / Отв. ред. Ю. Антонян. М., 1990.
22. Личность преступника и уголовная ответственность. Саратов, 1981.
23. Личность преступников и индивидуальное воздействие на них: Сб. науч. тр. М., 1989.
24. Лысягин О.Б. Характеристика осужденных, отбывающих наказания в ИТК. М., 1991.
25. Методика криминологического изучения личности преступника. М., 1977.
26. Михлин А. Личность особо опасных рецидивистов. М., 1980.
27. Михлин А. Личность осужденных к лишению свободы и проблемы их исправления и перевоспитания. Фрунзе, 1980.
28. Михлин А. Общая характеристика осужденных. М., 1991.
29. Нерсесянц А. Личность преступника и наказуемость // Советская юстиция. – 1990 - №13.
30. Опыт криминологического изучения личности преступника: / Под ред. А. Долговой. М., 1981.
31. Осипкин В. В защиту прав потерпевшего // Законность. – 2000. - №2.
32. Психологическое изучение личности преступника. М., 1976.
33. Ратинов А. К ядру личности преступника // Актуальные проблемы уголовного права и криминологии. М., 1981.
34. Ратинов А., Ефремов Г. Правовая психология и преступное поведение. Красноярск, 1988.
35. Романов А. Характеристика осужденных, отбывающих наказания в тюрьмах. М., 1991.
36. Романов С. Мошенничество в России: 1000 способов как уберечься от аферистов. М., 1996.
37. Сахаров А. О личности преступника и причинах преступности в СССР. М., 1961.
38. Свиринов Ю. Биологический (генетический) фактор как одно из условий преступного поведения // Российская юстиция. - 1996. - № 12.
39. Теоретические проблемы учения о личности преступника: Сб. науч. тр. / Под ред. Г.М. Миньковского. М., 1979.
40. Филимонов В. Общественная опасность личности отдельных категорий преступников. Томск, 1973.
41. Ходжамбердыев Ш. и др. Опасные преступники. Ашхабад, 1991.
42. Чучаев А. Личность преступника и вопросы наказания. М., 1990.
43. Явчуновская Т., Степанова И. Тенденции современной преступности женщин // Государство и право. – 2000. - №12.

Тема 5.

1. Вандышев В. Изучение личности потерпевшего в процессе расследования. Л., 1989.
2. Дагель П. «Вина потерпевшего» в уголовном праве // Советская юстиция. – 1967. - №6.
3. Кузнецова Н. Уголовно-правовое значение «вины потерпевшего» // Советская юстиция. – 1967. - №17.
4. Лобов С. Криминальная виктимология. Лекции. / Под ред. Г. Меретукова. Краснодар, 1998.
5. Минская В. Отрицательное поведение потерпевшего – одна из категорий виктимологии // Советское государство и право. – 1980. - №7.
6. Минская В. Уголовно-правовой и нравственно-психологический аспекты виктимологии // Советское государство и право. – 1985. - №7.
7. Минская В., Чечель Г. Виктимологические факторы и механизм преступного поведения. Иркутск, 1988.
8. Остроумов С., Франк Л. О виктимологии и виктимности // Советское государство и

- право. – 1976. - №4.
9. Полубинский В. Криминальная виктимология. Что это такое? М., 1977.
 10. Полубинский В. Практические аспекты криминальной виктимологии. М., 1982.
 11. Ривман Д. Потерпевший от преступления: личность, поведение, оценка. Л., 1973.
 12. Ривман Д., Устинов В. Виктимология. СПб., 2000.
 13. Романов В. Основы криминальной виктимологии. Минск, 1980.
 14. Тайбаков А. Виктимлогический аспект преступности // Социологические исследования. – 1992. - №6.
 15. Франк Л. Виктимология и виктимность. Душанбе, 1972.
 16. Франк Л. Потерпевшие от преступления и проблемы советской виктимологии. Душанбе, 1977.
 17. Ривман Д. Криминальная виктимология. СПб., 2002.
 18. Веселуха В. Виникнення, розвиток та сучасні проблеми кримінальної віктимології // Право України. – 1999. - №6.
 19. Власов А. Возмещение вреда жертвам преступлений // Законность. – 2000. – №2.
 20. Гурджі Ю. Проблеми правового становища жертви злочину у кримінальному судочинстві // Вісник Верховного суду України. – 1999. - №4.
 21. Мойсеева О. Віктимність неповнолітніх як психолого-правова проблема // Право України. – 2000. - №7.
 22. Осипкин В. В защиту прав потерпевшего // Законность. – 2000. – №2.
 23. Строков І. Захист прав потерпілих від злочинів // Право України. – 1998. - №6.
 24. Туляков В. Виктимология: социальные и криминологические проблемы. Одесса, 2000.

Тема 6.

1. Агаев Г. Теоретические основы исследования причинного комплекса преступности. Автореф. дисс. канд. юрид. наук. СПб., 1992.
2. Антонян Ю. Причины преступного поведения. М., 1992.
3. Антонян Ю. Роль конкретной жизненной ситуации в совершении преступления. М., 1973.
4. Антонян Ю. Социальная среда и формирование личности преступника. М., 1975.
5. Ахлидов Б., Блиндер Б. О причинах преступности. Учебное пособие по советской криминологии. Ташкент, 1977.
6. Бурлаков В., Касторский Г., Шестакова С. Проблема насилия в семье: попытка эмпирического и теоретического анализа // Правоведение. – 1994. - № 5 – 6.
7. Власов В. Причины и условия преступности в СССР. Ярославль, 1987.
8. Дубинин Н. Генетика, поведение, ответственность: о природе антиобщественных поступков и путях их предупреждения. М., 1982.
9. Дубинин Н., Карпец И., Кудрявцев В. Генетика. Поведение. Ответственность. М., 1989.
10. Дубовик О., Жалинский А. Причины экологических преступлений. М., 1988.
11. Зелинский А. Осознаваемое и неосознаваемое в преступном поведении. Харьков, 1986.
12. Ключкова А., Пристанская О. Информационные предпосылки криминализации общественного сознания // Вестник Моск. ун-та. Серия 11. Право. – 1999 - №2.
13. Коган В. Противоречия общественного развития и причины преступности // Вопросы борьбы с преступностью. – 1973. - Вып. 19.
14. Криминальная мотивация / Отв. ред. В. Кузнецова. М., 1986.
15. Кузнецова Н. Проблемы криминологической детерминации. М., 1984.
16. Кудрявцев В. Причинность в криминологии. М., 1968.
17. Кудрявцев В. Причины правонарушений. М., 1976.
18. Кудрявцев В., Бородин С.В., Нерсисянц В.С. Социальные отклонения. М., 1989.
19. Кудрявцев С. Конфликт и насильственное преступление (Социально-психологические исследования причинно следственных связей). М., 1991.
20. Кузнецова Н. Проблемы криминологической детерминации. М., 1984.
21. Лебедев С. Антиобщественные традиции, обычаи и их влияние на преступность. Омск, 1989.

22. Лунев В. Преступное поведение: мотивация, прогнозирование, профилактика. М., 1980.
23. Лунев В. Мотивация преступного поведения. М., 1991.
24. Михайлова Т. Причины та умови організованої злочинності // Придніпровський науковий вісник. – 1997. - №2.
25. Міллер А. Що таке причини та умови злочинів? // Право України. – 2001. - №5.
26. Номоконов В. Преступное поведение, детерминизм и ответственность. Владивосток, 1989.
27. Рахимов Т., Аубакиров Е. Мотивация преступления и коррекция преступного поведения // Убеждение и принуждение в борьбе с преступностью. Алма-Ата, 1989.
28. Рябцев В., Ведяхин В. Многофакторный регрессионный анализ причин территориальной дифференциации преступности // Государство и право. – 2000. - №7.
29. Тамм Х. Преступность и уровень жизни. М., 1982.
30. Теоретические вопросы изучения причинного комплекса преступности. М., 1984.
31. Хахулин В. Организационно структурные (правосубъектные) предпосылки экономических преступлений // Тезисы докладов и выступлений, рекомендации “круглого стола”. Донецк, 16 ноября 1995г. Донецк, 1996.
32. Чуб В., Судаков О. Економічні злочини в Україні і їх головні детермінанти // Тезисы докладов и выступлений, рекомендации “круглого стола”. Донецк, 16 ноября 1995г. Донецк, 1996.
33. Шеин Е. О причинах преступности. М., 1967.
34. Шестаков Д. Российская криминологическая теория причинности: развитие и перспективы // Вестник СПбГУ. – 1998. - №3.

Тема 7.

1. Аванесов Г. Криминология и социальная профилактика. М., 1980.
2. Аванесов Г. Основы криминологического прогнозирования. Учебное пособие. М., 1970.
3. Алексеев А., Солопанов Ю. Криминологическая характеристика и профилактика рецидивной преступности. М., 1979.
4. Анденес И. Наказание и предупреждение преступлений. М., 1979.
5. Білецький В. Удосконалення боротьби із злочинністю у сфері зовнішньоекономічної діяльності // Право України. – 1997. - №9.
6. Блувштейн Ю., Зырин М., Романов В. Профилактика преступлений. – Минск, 1986.
7. Бондаренко В. Предупреждение правонарушений. Минск, 1986.
8. Бородин С. Борьба с преступностью: теоретическая модель комплексной программы. М., 1980.
9. Бурлаков В., Орехов В. Индивидуальное предупреждение преступлений / Вопросы теории и практики. Л., 1988.
10. Вандышев А., Овчинский В. Стратегия профилактики // Советская юстиция. – 1991. - №1.
11. Виттенберг Г., Панченко П. Предупредить преступление. Иркутск, 1978.
12. Водько Н. Перспективы совершенствования борьбы с организованной преступностью в России // Российская юстиция. – 1995. - №4.
13. Всеволодов В. Проблеми профілактики злочинності в законодавстві України // Нова політика. – 1998. - №2.
14. Герасимов С. Предупреждение преступности и правонарушений в Москве // Законность. – 1999. - №1.
15. Герасимов С. Профилактика правонарушений и преступлений в столице // Законность. – 1999. - №12.
16. Голина В. Криминологическая профилактика, предотвращение и пресечение преступлений. К., 1989.
17. Голіна В. Запобігання злочинності в Україні. – Х., 2007.
18. Голоднюк М., Зубкова В. Предупреждение преступности. М., 1990.

19. Дремин В. Совершенные стратегии предупреждения преступности // Актуальные проблемы государства и права: Сб. науч. тр. Одесса. – 1994. – Вып. 1,
20. Ефимов М. Рецидивная преступность и ее предупреждение. Минск, 1977.
21. Закалюк А. Общественное воздействие и предупреждение правонарушений. К., 1975.
22. Иншаков С. Преступность и меры социального реагирования. М., 1995.
23. Кальман А. Господарське права статистика - засіб запобігання економічним правопорушенням // Право України. – 1997. - №1.
24. Клеймёнов М. Уголовно-правовое прогнозирование и его роль в борьбе с преступностью. Учебное пособие. Омск, 1989.
25. Комплексное изучение системы воздействия на преступность (методологические и теоретические основы) / Под ред. П. Осипова. Л., 1978.
26. Кондратюк Л. Антропология преступления (микрোকриминология). М., 2001.
27. Косоплечев Н. Управление системой профилактики правонарушений // Научн. информация по вопросам борьбы с преступностью. – 1991. - № 130.
28. Костицкий М. Злочин можна попередити. К., 1989.
29. Крылова Н. Международная конференция по актуальным проблемам предупреждения преступности // Вестник Моск. ун-та. Сер. 11. Право. – 1997. - №3.
30. Ларичев В. Преступления в кредитно-денежной сфере и противодействие им. М., 1996.
31. Литвак О. Злочинність, її причини та профілактика. К., 1997.
32. Литвак О. Про профілактику злочинності // Право України. – 1987. - №11.
33. Марцев А., Максимов С. Общее предупреждение преступлений и его эффективность. Томск, 1989.
34. Матвеева А. Система профилактики преступности в г. Москве // Вестник Моск. ун-та. Сер.11. Право. – 1997. - №4.
35. Медицький І. Вплив соціальних факторів на злочинність в умовах становлення незалежної Української держави. – Івано-Франківськ, 2007.
36. Питання боротьби зі злочинністю: Збірник наукових праць. Випуск 14 / Ред. кол.: Ю. Баулін та ін.. – Х., 2007.
37. Профілактика правопорушень серед неповнолітніх. К., 1994.
38. Радецький В. Міжнародне співробітництво по запобіганню злочинності серед неповнолітніх // Адвокат. – 1997. - №1.
39. Сомин В. Социальное управление предупреждением преступности: Введение в теорию. Иркутск, 1990.
40. Теоретические основы профилактики преступлений. М., 1979.
41. Шакун В. Нинішні проблеми боротьби із злочинністю і урбанізація // Право України. – 1997. - №7.

Тема 8.

1. Антонов О. Предупреждать групповые преступления несовершеннолетних // Социалистическая законность. – 1989. - №4.
2. Базаров Р. Преступления несовершеннолетних: криминальное насилие, меры противодействия. Екатеринбург, 1995.
3. Брустен М. Причины молодежной преступности // Социологические очерки. – 1991. - Вып. 1.
4. Бугера О. Проблеми використання засобів масової інформації для запобігання злочинності неповнолітніх // Право України. – 2007. - №4. – С. 115-118.
5. Бурлаков В., Волгарева И., Федорова Г. Основы профилактики правонарушающего поведения несовершеннолетних. СПб., 1992.
6. Валицкас Г., Гиппенрейтер Ю. Самооценка у несовершеннолетних правонарушителей // Вопросы психологии. – 1989. - №1.
7. Вельчев А., Мошак Г. Подросток и правонарушение. Кишинев, 1990.
8. Веселуха В. Соціальний і правовий статус неповнолітніх і його вплив на віктимну поведінку // Право України. – 1999. - №7.
9. Волкова И., Величко О. Профилактика безнадзорности и правонарушении

- несовершеннолетних // Законность. – 2000. - №7.
10. Герасименко Л. Особливості детермінації злочинної поведінки неповнолітніх // Науковий вісник Київського національного університету внутрішніх справ. – 2006. - №2. – С. 130-134.
 11. Долгова А. Социально-психологические аспекты преступности несовершеннолетних. М., 1981.
 12. Жигарев Е. Криминологическая характеристика несовершеннолетних и организация их правового воспитания. М., 1990.
 13. Жигарев Е. Криминологическая характеристика социальных аномалий в среде несовершеннолетних и их предупреждение. М., 1992.
 14. Забрянский Г. Изучение и предупреждение преступности несовершеннолетних: Учеб. Пособие. Краснодар, 1979.
 15. Забрянский Г. Механизм формирования антисоциальных подростковых и юношеских групп // Криминологи о неформальных молодежных объединениях. М., 1990.
 16. Зиядова Д. Школьная преступность в Дагестане // Законность. – 2000. - №8.
 17. Камаев Ш. Надежно ли уголовный закон защищает несовершеннолетних? // Законность. - 2001. - №1.
 18. Козлова Т. Профилактика правонарушений несовершеннолетних. Киев, 1990.
 19. Криминологическая характеристика преступлений, совершаемых несовершеннолетними и молодежью, и их предупреждение. М., 1990.
 20. Криминология о неформальных молодежных объединениях. М., 1990.
 21. Лелеков В. Молодежная преступность. Воронеж, 1998.
 22. Миньковский Г., Тузов А. Профилактика правонарушений среди несовершеннолетних. К., 1985.
 23. Муравлева Л. Профилактика преступности несовершеннолетних // Советская юстиция. – 1990. - №18.
 24. Сепс Д. Социализация личности несовершеннолетнего и профилактика правонарушений // Известия АН Латв. ССР. – 1989. - №4.
 25. Трубин Н. Преступность несовершеннолетних и проблемы ее предупреждения // Советская юстиция. – 1990. - №10.
 26. Ягодинський В. Удосконалювати організацію боротьби з втягненням неповнолітніх у злочинну діяльність // Право України. – 2000. - №3.
 27. Ягодинський В. Чому підлітки вчиняють тяжкі злочини // Право України. – 1998. - №2.
 28. Яницька Н. Запобігання злочинній діяльності груп молоді корисливо-насильницької спрямованості // Право України. – 2000. - №6.
 29. Яницька Н. Поняття молодіжних злочинних угруповань корисливо-насильницької спрямованості // Право України. – 1998. - №6.
 30. Яницька Н. Сучасні тенденції злочинності серед молоді // Право України. – 1998. - №12.

Тема 9.

1. Александров Ю., Терлецка О. Серійні вбивства: проблемні питання // Право України. – 2001. - №10.
2. Антонян Ю. Преступления, совершаемые с особой жестокостью // Государство и право. – 1992. - №9.
3. Антонян Ю. Психология убийства. М., 1997.
4. Антонян Ю., Голубев В., Кудрявцев В. Изнасилование: причины и предупреждение. М., 1990.
5. Антонян Ю., Ткаченко В. Сексуальные преступления. М., 1993.
6. Бушуев Р., Ричардсон Д. Агрессия. Спб., 1998.
7. Головкин Б. Конфліктні стосунки – передумова вчинення насильницьких злочинів у сімейно-побутовій сфері // Право України. – 2001. - №5.
8. Горбачевський В. Особливості криминологічної характеристики вбивств на замовлення // Право України. – 1999. - №5.

9. Жалинский А. Насильственная преступность и уголовная политика // Советское государство и право. – 1993. - №3.
10. Кудрявцев С. Конфликт и насильственное преступление (Социально психологические исследования причинно следственных связей). М., 1991.
11. Мальцев В. Ответственность за хулиганство // Законность. – 2000. - №7.
12. Михайлов О., Лихолоб В. Профілактика насильницьких злочинів органами внутрішніх справ. К., 1993.
13. Никифоров А. США. Сентябрьский (1994 г.) закон о контроле над насильственной преступностью // Криминологические и уголовно-правовые, идеи борьбы с преступностью. М., 1996.
14. Піщенко Г. Деякі закономірності хуліганства та його профілактика // Право України. – 1998. - №1.
15. Піщенко Г. Криминологічна характеристика хуліганства: причини та умови його вчинення // Право України. – 2000. - №5.
16. Піщенко Г. Особистість злочинця-хулігана та його основні характеристики // Право України. – 1999. - №11.
17. Старков О. Бытовые насильственные преступления (причинность, групповая профилактика, наказание). Рязань, 1992.
18. Ткаченко М. Насильницький злочин і насильство як спосіб його вчинення: кримінально-правові проблеми // Право України. – 1999. - №12.
19. Чечель Г. Жестокий способ совершения преступлений против личности: уголовно-правовое и криминологическое исследование. М., 1992.

Тема 10.

1. Михайлов О. Причини наркотизму і його профілактика. – Ужгород, 2008.
2. Арешкіна С. Суб'єктивна сторона розкрадання наркотичних засобів, психотропних речовин // Право України. – 2007. - №7.
3. Бублейник В. Боротьба з незаконним збутом наркотичних засобів: кримінально-правовий і криминологічний аспекти: Автореферат дис. ... канд. юрид. наук. – К., 2007.
4. Заросинський Ю., Заросинський О. Наркоманія: стан і проблеми боротьби з нею на сучасному етапі // Право України. – 2007. - №8.
5. Міжнародно-правові заходи запобігання наркотизму / О. Джужа, Г. Піщенко та ін.. – К., 2004.
6. Музика А. Незаконний обіг наркотичних засобів в Україні. – К., 1998.
7. Наркозлочинність: криминологічна характеристика та запобігання / За заг. ред. А. Закалюка. – К., 2006.
8. Наркотики: социальные, медицинские и правовые аспекты / И. Кузнецов, С. Купрейчик. – Мн., 2001.
9. Расюк Е. Контроль за виконанням програм, спрямованих на запобігання вживанню наркотиків // Право України. – 2003. - №11.
10. Шаповалов В. Криминологічний моніторинг щодо посилення кримінально-правових заходів державного контролю у протидії злочинності, пов'язаної з обігом психотропних речовин // Вісник прокуратури. – 2007. – №7.

Тема 11.

1. Агафонов Ю. Теневая экономика. Краснодар, 1997.
2. Ашурбеков Т. Борьба с правонарушениями в сфере экономики // Законность. – 2000. - №9.
3. Барбинягра А., Кушнир Л. Против преступности в сфере экономики // Социалистическая законность. – 1990. - №3.
4. Бобкова И., Гвоздев А. Проблемы борьбы с преступностью в сфере экономики. Минск, 1991
5. Бойко А. Детермінація економічної злочинності в Україні в умовах переходу до ринкової економіки (теоретико-криминологічне дослідження). Львів, 2008.
6. Бунич А., Гулов А., Корягина Т. и др. Теневая экономика. М., 1991.

7. Волков М., Лебедев С., Сидоров В. Рынок: криминологические связи и последствия // Социалистическая законность. – 1991. - №10.
8. Гаухман Л. Коррупция и коррупционное преступление // Законность. – 2000. - №6.
9. Гордейчик С. Уголовно-правовая борьба с нецелевым использованием бюджетных средств // Законность. – 1998. - №3.
10. Дементьев А. Заслон теневой агрессии // Милиция. – 1997. - № 3.
11. Джужа О., Голосніченко Д., Чернявський С. Злочини у сфері кредитно-фінансової та банківської діяльності: криминологічний аналіз // Право України. – 2000. - №11.
12. Джужа О., Чернявський С. Місце і роль криминологічних досліджень у протидії економічній злочинності в Україні // Науковий вісник НАВСУ. – 2005. - №1. – С. 89-95.
13. Кернер Х. , Дах Э. Отмывание денег. М., 1996.
14. Козлов Ю. Теневая экономика и преступность // Вопросы экономики. – 1990. - №3.
15. Корж В. Кримінальна відповідальність за корупційні діяння в сфері економіки (деякі проблеми) // Право України. – 1998. - №2.
16. Коррупция угрожает национальной безопасности страны // Российская Законность. – 1999. - №12.
17. Кузьменко Б. Політологічний і криминологічний аналіз корупції, тіньової економіки і організованої злочинності у пострадянській Україні // Право України. – 1998. - №6.
18. Ларьков А. Теневая экономика истоки и сущность // Хозяйство и право. - 1991. - №2.
19. Лопашенко Н. Состояние и проблемы борьбы с коррупцией и преступностью в сфере экономики // Государство и право. – 2000. - №10.
20. Осипенко О. Актуальные проблемы экономической криминологии // Вестн. Моск. ун-та. Сер 11. Право. – 1990. - №4.
21. Осипенко О. Экономическая криминология: проблемы старта // Вопросы экономики. – 1990. - №3.
22. Пилипко А. Ліквідація корупції як явища можлива, але... // Право України. – 1999. - №2.
23. Пискарева Н. "Теневая" экономика и организованная антиобщественная деятельность // Вестн. Моск. ун-та. Сер. 11. Право. – 1990. - №4.
24. Предупреждение и борьба с коррупцией // Российская Законность. – 1999. - №12.
25. Проблемы теневой экономики // Изв. АН СССР. Сер. Эконом.- 1990. - №2.
26. Рогов И. Экономика и преступность. Алма-Ата, 1991.
27. Рынок и преступность // Вестн. Моск. ун-та. Сер 11. Право. – 1993. - №6.
28. Савченко О. Особливості боротьби зі злочинністю в податковій сфері // Право України. – 1999. - №9.
29. Сидоров В., Гладких В. Рынок и преступность: реалии и прогноз // Хозяйство и право. – 1991. - №4.
30. Синилов Г., Головин С. В орбите неправедных миллиардов // Экономика и жизнь. – 1990. - №34.
31. Тенчов Э. К вопросу о понятии экономической преступности // Гарантии прав личности и проблемы применения уголовного и уголовно, процессуального законодательства. Ярославль, 1989.
32. Тюнин В. Экономические преступления в системе дореволюционного уголовного права (Эволюция научных представлений) // Государство и право. – 2000. - № 11.
33. Ущатовський В. Тіньова економіка як інфраструктура організованої злочинності: сутність, тенденції розвитку, кримінально-правові проблеми // Право України. – 2000. - №11.
34. Хахулин В. Организационно структурные (правосубъектные) предпосылки экономических преступлений // Тезисы докладов и выступлений, рекомендации “круглого стола”. Донецк, 16 ноября 1995г. Донецк, 1996.
35. Царева Л. Проблемы финансового контроля за использованием незаконно полученных средств // Актуальные проблемы государства и права: Сб. науч. тр. Одесса, 1994. - Вып. 1.

36. Чуб В., Судаков О. Економічні злочини в Україні і їх головні детермінанти // Тезиси докладов и выступлений, рекомендации “круглого стола”. Донецк, 16 ноября 1995г. Донецк, 1996.
37. Шалгунова С. Запобігання хабарництву: деякі міркування // Право України. – 1998. - №9.
38. Яковлев А. Экономическая преступность: закон и жизнь. М., 1990.
39. Яни П. Проблемы уголовной ответственности за экономические преступления // Законность. – 2001. - №1.

Тема 12.

1. Акімов М. Перспективний напрям кримінально-правової боротьби з організованою злочинністю // Право України. – 1999. - №9.
2. Акімов М. Про умови та механізм звільнення від відповідальності члена організованого злочинного формування // Право України. – 2000. - №2.
3. Алексеев В. Понятие организованной группы // Социалистическая законность. – 1989. - №11.
4. Алексеев Е., Борисов И., Емельянов А. Организованная преступность: криминализация функций участников преступных формирований // Советское государство и право. – 1991. - №19.
5. Антонян Ю., Пахомов В. Организованная преступность и борьба с ней // Советское государство и право. – 1989. - №7.
6. Бойцов Л., Гонтарь И. Уголовно-правовая борьба с организованной преступностью: иллюзии, реальность и возможная альтернатива // Государство и право. – 2000. - № 11.
7. Борзенков Г. Организованная преступность и уголовный закон // Вестн. Моск. ун-та. Сер. 11. Право. – 1990. - №4.
8. Брагин А. Организованная преступность не всесильна // Законность. – 1999. - №5.
9. Быков В. Лидерство в преступных группах // Законность. – 1997. - № 12.
10. Быков В. Признаки организованной преступной группы // Законность. – 1998. - №9.
11. Волобуев А. Некоторые аспекты борьбы с организованной преступностью // Вестн. Моск. ун-та. Сер. 11. Право. – 1990. - №4.
12. Волобуев А., Галкин Е. Организованная преступность и ее сущность // Советская юстиция. – 1989. - №21.
13. Вопросы организованной преступности и борьбы с ней: Сб. науч. тр. М., 1993.
14. Гальперин И. Организованная преступность, коррупция и уголовный закон // Социалистическая законность. – 1989. - №4.
15. Геворгян Г. Преступные этнические формирования // Законность. – 1999. - №9.
16. Гордин Г. Рэкет: шесть актуальных вопросов // Хозяйство и право. – 1989. - №4.
17. Гриб В., Ларичев В., Федотов А. Организованная преступность - различные подходы к ее пониманию // Государство и право. – 2000. - №1.
18. Гуров А. Криминальный профессионализм // Человек и закон. – 1990. - №9.
19. Гуров А. Профессиональная преступность. М., 1989.
20. Гуров А. Профессиональная преступность: прошлое и современность. М., 1990.
21. Иванов Н. Организованная преступность и совершенствование уголовного закона о соучастии // Советское государство и право. – 1990. - №7.
22. Картавцев В., Савченко Д. Організована злочинність та кримінальний закон // Радянське право. – 1991. - №8.
23. Карышев В. Организованная преступность в некоторых европейских странах // Социалистическая законность. – 1989. - №9.
24. Коновалов В. Что такое организованная преступная группа // Законность. – 1993. - №8.
25. Крылов Г. Некоторые уголовно правовые меры борьбы с организованной преступностью // Вестн. Моск. ун-та. Сер. 11. Право. – 1990. - №4.
26. Логинов Е. Борьба с российской организованной преступностью: международный аспект // Законность. – 1998. - №7.
27. Лунеев В. География организованной преступности и коррупции в России (1997-1999

- гг.) // Государство и право. – 2000. - №11.
28. Лушай Ю. Организованная преступность степени организованности // Социалистическая законность. – 1989. - №6.
 29. Миньковский Г., Комиссаров В. Борьба с организованной преступностью: проблемы теории и практики. М., 1990.
 30. Михайлов В., Федоров А. Модельный закон СНГ “О борьбе с организованной преступностью” содержание и структура // Государство и право. – 1998. - №24.
 31. Нехлюдов И. Государственная программа борьбы с организованной преступностью // Актуальные проблемы государства и права: Сб. науч. тр. Одесса, 1995. - Вып. 2.
 32. Никифоров А. Гангстеризм в США: сущность и эволюция. М., 1991.
 33. Никулин С. Достаточно ли правовых средств в борьбе с организованной преступностью // Социалистическая законность. – 1989. - №2.
 34. Овчинский В.С. Стратегия борьбы с мафией. М., 1993.
 35. Организованная преступность / Под ред. А. Долговой, С. Дьякова. М., 1989.
 36. Организованная преступность – 2 / Под ред. А. Долговой, С. Дьякова. М., 1993.
 37. Организованная преступность – 3 / Под ред. А. Долговой, С. Дьякова. М., 1996.
 38. Организованная преступность – 4 / Под ред. А. Долговой, С. Дьякова. М., 1998.
 39. Организованная преступность и переход к рыночным отношениям // Государство и право. – 1992. - №2, №3.
 40. Осин В. О средствах и методах борьбы с организованной преступностью // Вестн. Моск ун-та. Сер. 11. Право. – 1990. - №4.
 41. Сотов А. Методические основы расследования убийств, совершенных организованной группой // Вестник Моск. ун-та. Сер. 11. Право. – 1998. - № 5.
 42. Ткачев Н., Миненок М. Объединения преступников формы и специфические признаки // Социалистическая законность. – 1991. - №12.
 43. Устинов В. Понятие и криминологическая характеристика организованной преступности. Нижний Новгород, 1993.
 44. Ущатовський В. Організована злочинність як фактор дестабілізації суспільних відносин та зростання тіньової економіки // Право України. – 2001. - №12.
 45. Ущатовський В. Тіньова економіка як джерело живлення організованої злочинності // Право України. – 2001. - №4.
 46. Хавронюк М., Мельник М. Ознаки і поняття організованої групи та злочинної організації (кримінально-правовий аспект) // Право України. – 2000. - №4.
 47. Хлобустов О. О стратегии борьбы с терроризмом // Стратегия борьбы с преступностью в современных условиях. М., 1997.
 48. Что такое организованная преступность, Круглый стол // Социалистическая законность. – 1989. - №3.
 49. Шумський П., Пришко А. Корупція та організована злочинність: деякі міркування щодо їх подолання // Право України. – 1998. - №6.
 50. Шумський П., Пришко А. Окремі питання боротьби з організованою злочинністю // Право України. – 1999. - №1.
 51. Юшков Ю. Ответственность участников организованных преступных группировок // Социалистическая законность. - 1991. - №11.
 52. Ярочкин В. Организованная преступность: Откуда исходит угроза. М., 1995.

Тема 13.

1. Букалов К. Профилактика преступной халатности // Теория и практика криминалистики и судебной экспертизы. Саратов, 1989. – Вып. 8
2. Голик Ю. Случайный преступник. Томск, 1984.
3. Гринберг М. Проблема производственного риска в уголовном праве. М., 1963.
4. Дагель П. Неосторожность. Уголовно-правовые и криминологические проблемы. М., 1977.
5. Дагель П. Причины неосторожных преступлений в СССР // Советское государство и право. – 1973. - №3.

6. Квашиc В. Преступная неосторожность. Социально-правовые и криминологические проблемы. Владивосток, 1988.
7. Квашиc В. Теоретические основы профилактики неосторожных преступлений. М., 1977.
8. Квашиc В. Человеческий фактор в этиологии неосторожных преступлений // Научно-технический прогресс и проблемы уголовного права. М., 1975.
9. Литвак О. Криминологія небережності // Право України. – 1998. - №3.
10. Нуртаев Р. О виктимологических аспектах неосторожной преступности // Современные проблемы уголовного права и криминологии. Владивосток, 1991.
11. Эминов В. Предупреждение авиационных происшествий. М., 1990.